

26 Νοεμβρίου 2020

Μέγας Αντώνιος: Ο νους που αγαπά το Θεό είναι φως που τυλίγει με την λάμψη του την ψυχή!

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Άγιος Αντώνιος ο Μέγας.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Η λογική ψυχή φροντίζει με κάθε τρόπο να ξεφύγει από όσα δεν οδηγούν πουθενά, την οίηση, την υπερηφάνεια, την απάτη, τον φθόνο, την αρπαγή και τα παρόμοια, όσα δηλαδή είναι έργα δαιμονικά και κακής προαιρέσεως.

Όλα κατορθώνονται με επιμέλεια και επίμονη προσοχή και μελέτη από εκείνον τον άνθρωπο, του οποίου η επιθυμία δεν τρέχει στις κακές ηδονές.

Εκείνοι που ζουν μετρημένη και περιορισμένη ζωή, και από κινδύνους γλυτώνουν, και δεν έχουν ανάγκη από φύλακες. Με το να νικούν την επιθυμία σε όλες τις περιπτώσεις, βρίσκουν το δρόμο προς το Θεό εύκολα.

Οι άνθρωποι που τους οδηγεί το λογικό, δεν χρειάζεται να μοιράζουν την προσοχή τους σε πολλές συντροφίες, αλλά μόνο στις ωφέλιμες και μάλιστα σ' εκείνες όπου πρυτανεύει το θέλημα του Θεού. Με τον τρόπο αυτό οι άνθρωποι προχωρούν πάλι στη κατά Θεό ζωή και το αιώνιο φως.

Πρέπει εκείνοι που επιδιώκουν την ενάρετη και θεοφιλή ζωή, να είναι απαλλαγμένοι από οίηση και κάθε κούφια ματαιοδοξία και να φροντίζουν με όλη τη δύναμή τους να διορθώνουν τη ζωή τους και την εσωτερική τους διάθεση προς το καλύτερο. Επειδή νους που αγαπά το Θεό και δεν μεταβάλλεται από την καλή

κατάστασή του, είναι ανύψωση και δρόμος προς το Θεό.

Καμιά ωφέλεια δεν προκύπτει από το να γνωρίζει ο άνθρωπος τα θεία λόγια, αν απουσιάζει η ευσεβής ζωή που αρέσει στο Θεό. Αιτία όλων των κακών είναι η πλάνη, η απάτη του κόσμου και η άγνοια του Θεού.

Η σπουδή του αρίστου βίου και η επιμέλεια της ψυχής δημιουργεί τους καλούς ανθρώπους που αγαπούν το Θεό. Γιατί εκείνος που ζητά το Θεό, Τον βρίσκει, αν νικά την επιθυμία σε όλες τις περιπτώσεις και αν δεν σταματά την προσευχή. Ένας τέτοιος άνθρωπος δεν φοβάται τους δαίμονες.

Όσοι ξεγελιούνται από τις ελπίδες τους σε βιοτικά πράγματα και περιορίζουν την γνώση τους για την άσκηση του αρίστου βίου μόνο στα λόγια, μοιάζουν μ' εκείνους που έχουν φάρμακα και ιατρικά όργανα αλλά δεν ξέρουν ούτε φροντίζουν να τα χρησιμοποιήσουν. Επομένως για τις αμαρτίες μας ας μην κατηγορούμε τον τρόπο που έγιναν, ούτε τους άλλους αλλά τους εαυτούς μας. Γιατί αν η ψυχή αδιαφορήσει με δική της θέληση, δεν μπορεί να μείνει ανίκητη.

Εκείνος που δεν ξέρει να ξεχωρίζει ποιο είναι το καλό και ποιο είναι το κακό, δεν επιτρέπεται να κρίνει τους καλούς και τους κακούς. Γιατί ο άνθρωπος που γνωρίζει τον Θεό είναι αγαθός. Αν όμως δεν είναι αγαθός, ούτε γνωρίζει το Θεό, ούτε θα τον γνωρίσει ποτέ. γιατί ο τρόπος να γνωρίσει κανείς το Θεό, είναι το αγαθό.

Οι καλοί άνθρωποι που αγαπούν το Θεό, ελέγχουν τους ανθρώπους για τις κακές πράξεις τους κατά πρόσωπο όταν είναι παρόντες. Όταν όμως δεν είναι παρόντες δεν τους κατηγορούν, αλλά ούτε και στους άλλους επιτρέπουν να τους κατηγορήσουν.

Στις συναναστροφές με τους άλλους, μακριά από κάθε βαναυσότητα. Γιατί οι λογικοί και ευσεβείς άνθρωποι είναι στολισμένοι με ντροπή και φρόνηση περισσότερο από τις παρθένες. Και τούτο, γιατί ο νους που αγαπά το Θεό είναι φως που τυλίγει με την λάμψη του την ψυχή, όπως ο ήλιος περιλάμπει το σώμα.

Απόσπασμα από τις «Συμβουλές για το ήθος των ανθρώπων και την ενάρετη ζωή σε 170 κεφάλαια» του Αγίου Αντωνίου του Μεγάλου, όπως δημοσιεύεται στην Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών, τόμος Α', των εκδόσεων Το Περιβόλι της Παναγίας. Μετάφραση Αντώνιος Γαλίτης.